

Став у церкві батько з сином.
Церкву вже кінчали:
Засклепили, побілили,
Олтар прибивали.

«Слава богу, — каже батько, —
Спомоглися люди.
Лиш не знати, як то вона —
Чи голосна буде?»

Постій хіба, — каже, — сину,
Перед образами,
А я піду та для проби
Свисну за вратами...»

Пішов свиснув разів кілька,
Назад повертає.
«А що, сину, голосная?» —
Хлопчину питає.

«Голосная!.. — хлопець каже, —
Так і б'є луною!..»
«Ану ж, — каже, — піди свисни,
А тут я постою...»

«Оце але! — каже хлопець. —
Найшли що сказати !..
А чи ж я то який дурень
У церкві свистати!»